

ZLOČIN U PODVOŽIĆU

IZVJEŠTAJI S PRAĆENJA SUĐENJA

08. rujna 2011. godine – otvaranje glavne rasprave, dokazni postupak

Predsjednik sudskog vijeća utvrdio je da na raspravu nisu pristupili svjedoci Stevo Kozlina i Dražen Stanković, a nisu ni opravdali izostanak. Dostava poziva za njih uredno je iskazana.

Nakon konstatacije da su ispunjene pretpostavke za održavanje glavne rasprave, vijeće je utvrdilo istovjetnost optuženika. Glavna rasprava je počela čitanjem optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu.

Nakon što mu je pročitana optužnica, optuženiku su predočene odredbe o njegovim pravima u postupku iz čl. 4. i 5. ZKP-a te je isti potom izjavio da će se braniti u prisutnosti branitelja. Pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužnici (čl. 320 st. 1.,2. ZKP) optuženi Marko Bolić naveo je da se ne smatra krivim te da će svoju obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak

Svjedok Željko Karamarković

Svjedok je iskazao da je bio pripadnik Skradске čete, formirane u Donjem Skradu, da su dana 04. studenog 1991. bili na zadatku izvlačenja tehnike iz vojarnе Logorište, da su bili podijeljeni u grupe po 10 vojnika u pratnji jednog tenka, kao pješadija. Svjedok je bio u pratnji zadnjeg tenka. Iza tenkova išli su kamioni. Poznaje optuženog, zna da je i on sudjelovao u toj akciji. U akciji ga je zadnji put vidio u krugu vojarnе, jer nisu bili u pratnji istog tenka. Kolona se zaustavila u selu Podvožići, ali nisu se udaljavali od svog tenka. Svjedok je dalje izjavio da se pucalo, da su i oni pucali u zrak radi razbijanja straha. Nije vidio hrvatske vojnike niti zna kakva su obilježja imali. Preko rijeke Korane su prebačeni u Logorište, prebacivali su ih vojnici JNA.

Svjedok Nedeljko Vurdelja

Svjedok je izjavio da je bio pripadnik Skradске čete te da je sudjelovao u akciji izvlačenja tenkova, i to u pratnji prvog tenka, u kojoj su bili sve mladi ljudi, dok su oni stariji preko 45 godina do 60 god. bili na začelju kolone. Svi su bili obučeni u uniforme (SNB) te imali šljemove na glavi, stoga nije bilo lako prepoznati tko je tko. U grupi sa svjedokom su bili: Milan Vurdelja, Mile Bunčić, Mile Bolić, Zoran Muškinja, Janko Vurdelja, a drugih se nije mogao sjetiti. Svjedok je potvrdio da su u koloni bili i Mirko Mačešić, Stevo Marčinković, Milan Gazibara, ali ne zna u kojem dijelu. Svjedok je objasnio da je nakon nailaska na minsko polje u vodstvo kolone prešao drugi tenk mino-čistač. Prilikom prolaska svjedok nije vidio hrvatske vojnike. Tom prilikom je ranjen, a postoji mogućnost da je ranjen u "prijateljskoj vatri", jer se oko njega pucalo. Optuženog poznaje, on živi u susjednom selu, tada je bio u koloni, ali ne zna gdje. Po predočenju iskaza iz istrage, svjedok je pojasnio da je optuženog

Marka Bolića i sina mu Radu vidio u vrijeme kretanja kolone, iako je u iskazu iz istrage upisano ih taj dan nije vidio.

Svjedok Stevo Marčinković

Svjedok je iskazao da je bio pripadnik Skradske čete te da je bio u pratnji prvog tenka mino-čistača, da su s njim u pratnji bili i Marko Bolić i njegov sin Rade Bolić. Svjedok je rekao da je u selu Podvožić na njihov tenk naišlo osobno vozilo bijele boje, da su osobe koje su bile u vozilu izašle, da su pozvani na predaju te su odložili oružje (dvije puške i ručnu bombu) na haubu automobila. U jednom trenutku Marko je opalio automatskom puškom. Poslije su tijela i automobil sklonjeni u jarak pored ceste. Na posebna pitanja svjedok je odgovorio da je opt. Marko Bolić pucao u jednu osobu, a netko je pucao u drugu. Nakon predočenja iskaza iz istrage gdje je izjavio da su Marko i Rade uperili puške, svjedok je pojasnio da su i drugi uperili puške, da se čulo više rafalnih pucnjeva, a različita svjedočenja objasnio je obiteljskim problemima koje je tada imao. Od mjesta stradanja bio je udaljen 15 koraka, zbog buke tenka sve je bilo zaglušeno. Kraj svjedoka je stajao Mirko Mačešić. Svjedok je na daljnja pitanja odgovorio da nitko nije pucao sa tenka, da je tenk kasnije ostao u kvaru, ali da je to bio prvi tenk od izlaska iz kasarne. Poznaje prijašnjeg svjedoka Nedljaka Vurdelju, ne zna u pratnji kojeg tenka je bio, nakon pucnjave svi su bili u šoku i ne zna sve detalje.

Svjedok Mile Marčinković

Svjedok je iskazao da je bio pripadnik Skradske čete, da je bio na začelju kolone te da nije vidio optuženog Bolića. U pratnji zadnjeg tenka s njim je bio Željko Karamarković. Svjedok je odgovorio da je imao uniformu, automatsku pušku, ne sjeća se da li je imao nešto na glavi. Na kolonu se pucalo, on nije vidio tko je pucao.

Svjedok Mirko Mačešić

Svjedok je izjavio da je bio pripadnik Skradske čete te da je bio raspoređen u pratnju prvog tenka, mino-čistača, zajedno sa Markom Bolićem, Radom Bolićem, Milanom Gazivarom, Milošem Mačešićem i drugima, da se na njihov tenk pucalo, da je u jednom trenu iz tenka uzvraćena paljba. Svjedok je dalje izjavio da je u selu Podvežiću na tenk naišlo osobno vozilo u kojem su bile dvije osobe, jedna u civilu, a druga u civilu s vojnim prslukom, da su se predali i predali oružje - pušku karabin i dvije ručne bombe. U tom trenutku naišao je i drugi tenk sa svojom pratnjom. Netko je vikao da zarobljenici stave ruke na podest iza tenka, jedan je to uradio, drugi nije i tada je Marko Bolić pucao. Svjedok ne zna tko je pucao u tog drugog čovjeka. Sve je to promatrao na udaljenosti od 15 do 20 metara, a kraj njega je bio Stevo Mačinković. Na upit predsjednika vijeća zašto je u istrazi izjavio da je siguran da je u te dvije osobe pucao Marko Bolić, svjedok je pojasnio da je tada imao obiteljskih problema te je bio uznemiren. Na posebna pitanja svjedok je objasnio da je stajao više ispred tenka, lijevo na obali, na uzvisini, dok su zarobljenici stajali više iza tenka. Svjedok je izjavio da on nije pucao. U trenutku kad su obojica bili već na zemlji nitko nije pucao prema njima. Svjedok nije vidio da je netko pucao po vozilu. Na daljnje pitanje svjedok je odgovorio da nije u zavadi sa optuženim, mada je optuženikova supruga započela nekakvu svađu u vezi drva, koju on nije prihvatio. Pratnja drugog tenka je sklonila tijela i osobni automobil s ceste. Inače svi oni su imali vojne uniforme i šljemove na glavi, a kroz cijelu trasu prolaska njihov je tenk bio prvi, u pratnji tenkova bili su i specijalci iz Niša.

Svjedok Milan Gazibara

Svjedok je izjavio da je kao pripadnik Skradske čete bio raspoređen u pratnji prvog tenka minočistača, da su s njim u grupi bili Marko Bolić i Rade Bolić. Nedeljka Vudelju poznaje, ali ne zna u kojoj je grupi on bio. U selu Podvožić na njihov tenk je naletilo osobno vozilo. Dvojica mladića iz tenka su nakon predaje prišli zadnjem dijelu tenka kada su na njih pucali Rade i Marko Bolić. Na upit predsjednika vijeća da je u istrazi izjavio da je pucao samo Rade Bolić, svjedok je pojasnio da je prvi zapucao Rade, a dok su ova dvojica još bili na nogama zapucao je i Marko i tada su pali. Svjedoku nije poznato da li je još netko pucao. Svjedok je od mjesta događaja bio udaljen 10 metara. Na daljnje pitanje da razjasni kako to da je u istrazi izričito naveo da je pucao Rade Bolić, a da nije vidio da bi pucao i Marko Bolić, svjedok nije imao objašnjenje, već je ponovio da je istina što je danas rekao. Na pitanja obrane svjedok je odgovorio da mu nije poznato da je optuženi imao problema s nogama, da nitko nije bio kraj Bolića u trenutku kad su pucali, da su se bez obzira na buku tenkova čuli pucnjevi, da ne zna što je bilo s tijelima ubijenih te da je na mitraljezu u tenku bio Gojko Vujašković, koji danas živi u Srbiji. Branitelj okrivljenog je upozorio svjedoka na posljedice lažnog iskaza.

Svjedok Miloš Bunčić

Svjedok je iskazao da je bio pripadnik Skradske čete, da je tog dana bio u pratnji petog ili šestog tenka te da nije ni čuo da su ubijeni hrvatski vojnici. U pratnji njegovog tenka su s njim bili Pero Bunčić, Milorad Bunčić, Željko Bolić, Bolić Đuro i Janko Bunčić. Prilikom rada rasporeda vojnika u kasarni čuo je da su u prvoj grupi Marko Bojić i sin mu Rade, dok je u drugoj grupi bio Nedeljko Vurdelja.

Daljnji dokazni prijedlozi:

Još tijekom istrage branitelj okrivljenog predložio je da se zamolbenim putem saslušaju svjedoci, a po kojoj prijedlogu nije postupano, stoga je ponovio svoj prijedlog te je predložio još neke nove svjedoke i balističko i patološko vještačenje.

Predsjednik vijeća je obvezao branitelja da u roku od 3 dana dostavi svoj prijedlog pisanim putem.

Slijedeća glavna rasprava će se zakazati posebnim nalogom.

Rješenje o produljenju pritvora

Po prijedlogu obrane da se protiv okrivljenika ukine pritvor jer ne postoji osnova iz čl. 102. st. 1. toč. 1. ZKP-a, vijeće je riješilo da se pritvor produlji.

Zapažanja:

- 1. Iako su svjedoci pripadnici para-vojnih postrojbi, predsjednik sudskog vijeća polovično upućuje/upozorava svjedoke; samo na dužnost svjedočenja te posljedice davanja lažnog iskaza dok upozorenje na prava svjedoka da ne odgovore na pojedina pitanja nije dano.*

Izvještava: Milena Čalić-Jelić, Documenta

Suđenje prate i: predstavnik Ureda OEES-a u Zagrebu, novinari, djelatnik PU Karlovac

Utvrđeno je da su na raspravu pristupili svjedoci Vlatko Stanković, Stevo Kozlina, Vladimir Barić, Marko Kosijer, Milan Kozlina i Gojko Bunčić, dok nisu pristupili uredno pozvani svjedoci Gojko Vujašković, koji je opravdao izostanak, Rade Milovanović, koji je također opravdao izostanak, Dragan Vurdelja i Milan Vurdelja. Službenici PP Duga Resa nisu doveli svjedoka Dražena Stankovića jer isti radi i boravi izvan RH. Sudsko vijeće je riješilo da se glavna rasprava nastavlja.

Svjedok Zlatko Stanković

Svjedok je izjavio da je tijekom 1991. bio pripadnik HV i to Domobranske jedinice. U to je vrijeme živio u Donjem Velemeriću. Sjeća se događaja iz optužnice na način da je taj dan kad su tenkovi JNA izlazili iz kasarne iz Logorištu, bio na položaju, da se cijelo vrijeme pucalo. Svjedok je izjavio da zna da su taj prvi dan ubijena dvojica hrvatskih vojnika i to Marijan Jakšić i Darko, kojem se ne sjeća prezimena. Svjedok je, zajedno sa ostalim vojnicima svoje jedinice, dan poslije našao njihova mrtva tijela koja su ležala uz cestu. Na pokojnom Marijanu primijetio je da ima razbijenu glavu i čeljust, za što zaključuje da nije od metka. Vidio je njihov automobila, potpuno izrešetan, razbijenog vjetrobranskog stakla, otvorenih vrata. Sa svjedokom je između ostalih bio i Dražen Stanković. Svjedok ne zna kada su odvežena tijela, nije pregledavao automobil, niti tijela pa ne zna više od onoga što je iskazao.

Svjedok Stevo Kozlina

Svjedok je izjavio da je tom prilikom ranjen pa da cijeli događaj nije vidio, a ne sjeća se da je Marko Bolić bio u pratnji tenkova.

Svjedok Vladimir Barić

Svjedok nema saznanja o događaju iz optužnice jer nije sudjelovao u akciji pratnji tenkova.

Svjedok Marko Kosijer

Svjedok nema saznanja o događaju iz optužnice jer nije sudjelovao u akciji pratnji tenkova. U pratnji tenkova bio je njegov brat Petar Kosijer koji danas živi u Subotici. Svjedok nije u dobrim odnosima sa bratom pa ne zna na kojoj adresi živi.

Svjedok Milan Kozlina

Svjedok je izjavio da je kao pripadnik Skradske čete sudjelovao u pratnji tenkova JNA iz vojarne u Logorištu, nalazio se u sredini kolone. Svjedok se sjeća da su u pratnji išli optuženi Marko Bolić, Mirko Mačašić, Željko Karamarković, mada ne zna u kojem dijelu kolone su oni bili. Svjedok se sjeća da je u selu Police ranjen Nedeljko Vurdelja te je isti vraćen natrag.

Svjedok je izjavio da je vidio da je sa tenka pucano na bijelo vozilo koje se kretalo prema koloni tenkova, nakon čega je vozilo sletilo s ceste. Prvi tenk minobacač je bio pogođen, kolona se zaustavila, svi tekovi su radili i bila je velika buka pa svjedok nakon zaustavljanja nije bio u mogućnosti vidjeti ni čuti što se dalje događalo. Svjedok je vidio da se grupa vojnika okupila oko vozila, nije nikoga prepoznao jer su svi nosili šljemove. Sve to svjedok je promatrao sa udaljenosti od 50m.

Svjedok Gojko Bunčić

Svjedok je izjavio da kako je i prije rata bio vojno nesposoban tako nije ni bio mobiliziran, niti je sudjelovao u navedenoj vojnoj akciji. O samom događaju ne zna ništa, i ne zna zašto je pozvan u svojstvu svjedoka na raspravu.

Daljnji dokazni prijedlozi i rješenje vijeća:

Sudsko vijeće je riješilo da se zamolbenim putem saslušaju svjedoci predloženi po branitelju okrivljenika te svjedok Gojko Vujašković. Vijeće je obvezalo branitelja da dostavi podatke o odgovarajućim okružnim sudovima za svakog od predloženih svjedoka.

Slijedeća rasprava zakazat će se nakon pribavljanja zapisnika svjedoka zamolbenim putem.

Zapažanja:

- 1. Opet se potvrđuju prednosti suđenja ratnih zločina na jednom od specijalnih sudova za ratne zločine, ovog puta zbog tehničke neopremljenosti video-linkom te inzistiranju na dugotrajnom postupku saslušanja svjedoka s boravištem u drugoj državi zamolbenim putem.*
- 2. Iako su svjedoci pripadnici para-vojnih postrojbi, predsjednik sudskog vijeća polovično upućuje/upozorava svjedoke; samo na dužnost svjedočenja te posljedice davanja lažnog iskaza dok upozorenje na prava svjedoka da ne odgovore na pojedina pitanja nije dano.*
- 3. Raspravu prate pripadnici policijske postaje iz Karlovca. Branitelj okrivljenog je uputio prigovor da su kao javnost u sudnici prisutni pripadnici policije, a postoji mogućnost da se neko od njih pozove u svojstvu svjedoka.*

Izještava: Milena Čalić-Jelić

Suđenje prate: OSCE Zagreb, novinari, djelatnici PU Karlovac, Documenta Zagreb

29. siječnja 2013. godine – otvaranje glavne rasprave, čitanje optužnice, izjašnjavanje o krivnji

Nakon ponovnog otvaranja glavne rasprave¹ predsjednik vijeća je otvorio zasjedanje, objavio predmet glavne rasprave i sastav sudskog vijeća, koji je ostao neizmijenjen, na koji stranke nisu imale primjedbi. Nakon konstatacije da su ispunjene pretpostavke za održavanje glavne rasprave, vijeće je utvrdilo istovjetnost optuženika.

Nakon što mu je pročitana optužnica, optuženiku su predočene odredbe o njegovim pravima u postupku iz čl. 4. i 5. ZKP-a te je isti potom izjavio da će se braniti u prisutnosti branitelja. Pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužnici naveo je da se ne smatra krivim te da će svoju obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak

¹ Zakon o kaznenom postupku, čl. 310 st. 3: Glavna rasprava mora iznova početi i svi se dokazi moraju ponovno izvesti ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća. Isto vrijedi i u slučaju ako je odgoda trajala dulje od dva mjeseca.

Pročitani su iskazi svjedoka: Željka Karamarkovića, Nedjeljka Vurdelje, Steve Marčinkovića, Mile Marčinkovića, Mirka Mačešića, Milana Gazibare, Miloša Bunčića, Zlatka Stankovića, Vladimira Barića, Marka Kosijera, Gojka Bunčića, a koji su svoje iskaze dali na raspravama održanim pred istim sudom dana 8. rujna 2011., 23. studenoga 2011. Potom su pročitani iskazi svjedoka ispitanih zamolbenim putem u Republici Srbiji: Gojka Vujašovića, Zlatka Bunčića, Janka Vurdelje, Dragića Karamarkovića. Nadalje je pročitana dopis Ministarstva unutarnjih poslova Republike Srbije.

Daljnji dokazni prijedlozi i rješenje vijeća:

Zamjenik ŽDO je predložio da se prinudno dovedu svjedoci koji nisu pristupili prijašnjim raspravama te svjedok Dražen Stanković. Branitelj okrivljenog je predložio da se pozovu svjedoci Stevo Marčinković, Mirko Mačešić i Milan Gazibara te da se suoče međusobno radi proturječnosti u njihovim iskazima, provede kombinirano patološko-balističko vještačenje radi utvrđivanja uzroka smrti žrtava u optužnici (pucano iz puške "paovke", teškog nauražanja ili tenka) uz ekshumaciju tijela, psihijatrijsko vještačenje okrivljenog, ubrojivosti okrivljenog *tempore criminis*. Branitelj okrivljenog je predložio da se njegovog branjenika pusti iz pritvora jer je osoba pozne životne dobi, a i obitelj mu živi u RH. Zamjenik ŽDO se protivi dokaznim prijedlozima obrane.

Sudsko vijeće je riješilo da se radi saslušanja pozove svjedok Željko Krajačić, te svjedoci Stevo Marčinković, Mirko Mačešić i Milan Gazibara radi suočenja, dok su daljnji dokazni prijedlozi obrane odbijeni kao neprikladni dokazni prijedlozi.

Okrivljenom Marku Boliću je produljen pritvor temeljem čl. 102. st. 1. t. 1. ZKP-a, zbog postojanja okolnosti koje upućuju da će pobjeći.

Slijedeća rasprava zakazana je za 12. ožujka 2013.

Zapažanja:

Opet se potvrđuju prednosti suđenja ratnih zločina na jednom od specijalnih sudova za ratne zločine, ovog puta zbog tehničke neopremljenosti video-linkom te inzistiranju na dugotrajnom postupku saslušanja svjedoka s boravištem u drugoj državi zamolbenim putem, što je dovelo do ponovnog početka suđenja uslijed neodržavanja rasprave više od godinu dana, a za koje vrijeme je okrivljeni boravio u pritvoru.

Izještava: Milena Čalić-Jelić

Suđenje prate: novinari, djelatnici PU Karlovac, Documenta Zagreb

12. ožujka 2013. godine – nastavak dokaznog postupka

Nakon utvrđivanja da su na raspravu pristupili pozvani te da djelatnici PP Duga Resa nisu priveli svjedoka Dragana Vurdelju jer je isti teško bolestan, sudsko vijeće je riješilo da se glavna rasprava nastavlja.

Svjedok Željko Krajačić

Svjedok je izjavio da se sjeća da su početkom studenog 1991. tenkovi JNA u pratnji sa pješadijom krenuli iz vojarne Logorište u pravcu Podvožića i Velemerića. Svjedok je bio pripadnik 2. gardijske brigade HV-a, ali toga dana je bio na odmoru, te kada je vidio kolonu tenkova i bio na 50 m udaljenosti od iste, zapucao je na prvi tenk, nakon čega je kolona stala. Poznao je pokojne Marijana Jakšića i Darka Tuškana, koje je vidio kako se osobnim automobilom vraćaju iz Gornjeg Velemerića gdje im je bila smještena rodbina te ih je pokušao upozoriti da ne idu dalje zbog borbi u Belaju, ali isti su produžili. Tek drugi dan, kada su se tenkovi povukli, svjedok je vidio njih dvojicu mrtve kako leže kraj ceste, a osobno vozilo izrešetano uz cestu do potoka. Na tijelu pokojnog Marijana Jakšića svjedok je zamijetio da mu je glava potpuno ulubljena, a danas se više ne sjeća na čijem licu je vidio veliku porezotinu uz usta na obrazu. Na posebno pitanja branitelja okrivljenog, svjedok je odgovorio da je vozilo bilo posve izrešetano mecima, vjetrobransko staklo razbijeno, a da su žrtve na sebi imale civilnu odjeću, dok je jedan od njih dvojice imao vojni prsluk.

Svjedok Dražen Stanković

Svjedok je izjavio da se danas više ne može sjetiti u kakvom je stanju bilo vozilo oštećenih, ali se sjeća da je pokojni Jakšić imao ozljedu na glavi, dok ne sjeća se da je vidio još neke ozljede.

Svjedok Rade Milovanović

Svjedok nema saznanja o događaju iz optužnice jer nije sudjelovao u akciji pratnje tenkova.

Svjedok Milan Vurdelja

Svjedok je izjavio da je bio mobiliziran, da je bio pripadnik "Skradske čete", koja je kao pješaštvo bila u pratnji tenkova JNA iz vojarne Logorište prema Belajskim Poljicama, Belaju i Podvožiću. Optuženog je vidio u vojarni prilikom postrojavanja, ali nakon toga ga nije vidio. Svjedok je bio u pratnji trećeg ili četvrtog tenka zajedno sa Kozlina Milanom, Kozlina Milom, Rakić Miroslavom i Vurdelja Draganom, a o pogibelji dvije osobe sa hrvatske strane nema saznanja. Svjedok je potvrdio da je njegov mještani Dragan Vurdelja teško bolestan.

Suočenje svjedoka Steve Marčinković i Mirka Mačešića

Prilikom suočenja svjedoka utvrđeno je da oba svjedoka istovjetno iskazuju na okolnost položaja optuženog i oštećenih prilikom pucanja te da u njihovim izjavama nema kontradiktornosti.

Branitelj okrivljenog je odustao od suočavanja Milana Gazibare sa svjedocima Stevom Marčinkovićem i Mirkom Mačešićem te od saslušanja svjedoka Dragana Vurdelje.

Čitanje materijalne dokumentacije sudskog spisa: izvadak iz matice umrlih za oštećenike, smrtni list za Marijana Jakšića, dopis Opće bolnice Karlovac, dopis Ministarstva obrane.

Obrana okrivljenog Marka Bolića

Okr. Bolić u svojoj obrani poriče izvršenje kaznenog djela koje mu se stavlja na teret. Izjavio je da je prije tjedan dana kod njega došao Vlado Milovanović koji mu je prenio kako je Mirko Mačešić rekao da mora svjedočiti protiv njega jer bi u protivnom dobio 7 godina zatvora. Svjedok je objasnio da je u sukobu sa svjedokom Milanom Gazibarom koji je srušio njegovu šumu te da ga isti smeta u posjedu. Ne zna zašto ga svjedok Stevo Marčinković lažno tereti. Okrivljeni ne zna gdje su navedeni svjedoci bili u koloni i ne može odrediti kada su se pogoršali njegovi odnosi sa svjedocima Gazibarom i Mačešićem.

Sudsko vijeće je riješilo da se optuženi suoči sa svjedocima Mirkom Mačešićem, Stevom Marčinkovićem i Milanom Gazibarom.

- suočenje optuženika i svjedoka Mirka Mačešića – svjedok ostaje kod svog iskaza, a okrivljeni kod svog i protivi se ovakvom svjedočenju;
- suočenja optuženika i svjedoka Steve Marčinkovića - svjedok ostaje kod svog iskaza, a okrivljeni kod svog i protivi se ovakvom svjedočenju;
- suočenje optuženika i svjedoka Milana Gazibare - svjedok ostaje kod svog iskaza, a okrivljeni kod svog i protivi se ovakvom svjedočenju.

Daljnji dokazni prijedlozi i rješenje vijeća

Branitelj okrivljenog je predložio da se kao svjedok sasluša Vlado Milovanović na okolnost pritiska na svjedoka Mirka Mačešića. Sudsko vijeće je riješilo da će se na iduće ročište pozvati isti kao svjedok, s tim da je branitelja obvezalo da u roku od 3 dana dostavi točnu adresu navedenog svjedoka.

Slijedeća rasprava zakazuju se za 23. svibanj 2013.

Zapažanja:

- 1. tijekom veljače 2013. okrivljeni Marko Bolić je nakon 2 i pol godine provedenih u pritvoru pušten iz pritvora.*
- 2. Suočavanje kao dokazna radnja izvedena je shodno odredbama Zakona o kaznenom postupku: svjedok se može suočiti s drugim svjedokom ili okrivljenikom ako se njihovi iskazi ne slažu o važnim činjenicama. Suočeni će se posebno ispitati o svakoj okolnosti o kojoj se njihovi iskazi međusobno ne slažu, a njihov odgovor unijeti u zapisnik. Suočiti se odjednom mogu najviše dvije osobe.*

Izještava: Milena Čalić-Jelić

Suđenje prate: novinari, rodbina okrivljenog, Documenta, Zagreb

7. studenoga 2013. godine – glavna rasprava

Nakon ponovnog otvaranja² rasprave predsjednik vijeća je otvorio zasjedanje, objavio predmet glavne rasprave i sastav sudskog vijeća, koji je ostao neizmijenjen, na koji stranke nisu imale primjedbi. Nakon konstatacije da su ispunjene pretpostavke za održavanje glavne rasprave, vijeće je utvrdilo istovjetnost optuženika.

Nakon što mu je pročitana optužnica, optuženiku su predočene odredbe o njegovim pravima u postupku iz čl. 4. i 5. ZKP-a te je isti potom izjavio da će se braniti u prisutnosti branitelja. Pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužnici naveo je da se ne smatra krivim te da će svoju obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak

Svjedok Vlado Milovanović

Svjedok je izjavio da je sreo Mirka Maćešića kada je počelo ovo suđenje. Maćešić je bio svjedok u ovom postupku te mu je isti rekao da je prilikom davanja izjave na policiji bio upozoren da ako bude lažno svjedočio može dobiti od 6 do 7 godina zatvora, te je potom izjavio da se Bolić nije trebao vraćati iz Srbije ako se osjeća krivim. Svjedok je izjavio da dobro poznaje Marka Bolića te da je isti jako pošten, da je za vrijeme rata ostao u svom selu, ali ne zna ništa поблише o kritičnom događaju.

Pročitani su iskazi svjedoka: Željka Karamarkovića, Nedjeljka Vurdelje, Steve Marčinkovića, Mile Marčinkovića, Mirka Maćešića, Milana Gazibare, Miloša Bunčića, Zlatka Stankovića, Vladimira Barića, Marka Kosijera, Gojka Bunčića, koji su svoje iskaze dali na raspravama održanim pred istim sudom dana 8. rujna 2011., 23. studenog 2011. Potom su pročitani iskazi svjedoka ispitanih zamolbenim putem u Republici Srbiji: Gojka Vujašovića, Zlatka Bunčića, Janka Vurdelje, Dragića Karamarkovića. Potom iskazi svjedoka: Željka Krajičića, Dražena Stankovića, Rade Milovanovića, Milana Vurdelje, Steve Kozline, Milana Kozline. Pročitani su iskazi dani kod suočenja svjedoka Steve Mačinkovića i Mirka Maćešića, te suočenja svjedoka Mirka Maćešića, Steve Mačinkovića i Milana Gazibare i okrivljenog.

Pročitana je dokumentacija u spisu: izvadci iz knjige umrlih za oštećenike, dopis Opće bolnice Karlovac, dopis MORH-a.

Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

U svojoj obrani okrivljeni je izjavio da ostaje kod već prije danih obrana te da nema što za dodati.

² Zakon o kaznenom postupku, čl. 310 st. 3: Glavna rasprava mora iznova početi i svi se dokazi moraju ponovno izvesti ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća. Isto vrijedi i u slučaju ako je odgoda trajala dulje od dva mjeseca.

Završni govori stranaka

ŽDO Karlovac smatra da je tijekom dokaznog postupka nedvojbeno dokazano da je okrivljeni Marko Bolić počinio kazneno djelo protupravnog ubijanja i ranjavanja neprijatelja na način kako mu se to stavlja na teret u optužnici. Smatra da nije sporno, što isti ne negira, da je bio pripadnik Skradske čete, koja se kritičnog dana 4. studenoga 1991. kretala u pratnji tekova iz kasarne Logorište te da su u mjestu Podvožić na kolonu naišla dva pripadnika HV-a u osobnom automobilu, da su isti predali oružje, a što su sve potvrdili svjedoci ispitani pred sudom u Karlovcu, kao i svjedok ispitani zamolbenim putem. Isto tako 3 svjedoka su izjavila da je baš okrivljeni pucao u oštećene, nakon što su isti predali oružje. Usmrćenja oštećenika potvrđuje i dokumentacija u spisu kao i svjedok koji je vidio njihova tijela. Stoga traži da se optuženog oglasi krivim i kazni po zakonu.

Branitelj okrivljenog smatra da u dokaznom postupku nije dokazano da bi optuženi počinio kazneno djelo kako mu se to optužnicom stavlja na teret, kao niti da su ostvarena pravna obilježja navedenog kaznenog djela pa tako tvrdi da prema dopisu MORH-a oštećenici se u datom trenutku ne mogu smatrati pripadnicima HV-a jer su u to vrijeme bili van dužnosti, da tijekom kaznenog postupka nije dokazano postojanje oružanog sukoba, kao što nije ni dokazano da je baš okrivljeni pucao na oštećenike, jer prema iskazu nekih svjedoka bila je otvorena i vatra iz mitraljeza sa tenka, a sud je odbio provesti balističko vještačenje kako bi se utvrdilo iz kojeg točno oružja su usmrćeni oštećenici. Zbog svega navedenog branitelj traži da se okrivljenog oslobodi kaznene odgovornosti.

Proglašenje presude

Marko Bolić **proglašen je krivim** što je dana 4. studenoga 1991. za vrijeme oružanog sukoba prilikom proboja JNA tenkova iz vojarne Logorište, u pratnji istih kao pripadnik Skradske čete, u mjestu Podvožić, nakon što su pripadnici Hrvatske vojske Marijan Jakšić i Darko Tuškan, naišli na kolonu, predali oružje, podigli ruke u znak predaje, pa iako nije bio neposredno ugrožen njihov život, zajedno sa Radom Bolićem iz osobnog vatrenog oružja pucao u iste, a koji su preminuli na mjestu događaja,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva – ratnim zločinom, označenim u čl. 91. st. 2. t. 6 KZRH,

te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 9 godina.

Zapažanja:

Suđenje opt. Marku Boliću pred Županijskim sudom u Karlovcu započelo je 8. rujna 2011. te se pri svakom održanom ročištu glavne rasprave ponovno otvarala glavna rasprava zbog protoka vremena, odgode duže od 2 mjeseca. Točnije održana su 4 ročišta, na kojima je saslušano 14 svjedoka, dok je zamolbenim putem pred Višim sudom u Beogradu saslušano 7 svjedoka. Tijekom dugotrajnog sudskog postupka opt. Bolić je u pritvoru proveo maksimalni rok trajanja pritvora predviđen zakonom. Prilikom izricanja presude, predsjednik vijeća je obrazložio da se na okrivljenog Bolića ima primijeniti novi Kazneni zakon jer je isti blaži po počinitelja, zbog propisane donje granice kažnjavanja od 3 godine. Time je dovedeno u pitanje suđenje u razumnom roku, zajamčeno člankom 29. Ustava RH i člankom 6. (Pravo na pošteno suđenje) (Europske) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLP).

*Nakon izricanja presude okrivljenom Boliću nije izrečen obvezatni pritvor, određen čl. 123 st. 3. Zakona o kaznenom postupku ("pri izricanju prvostupanjske presude **uvijek** će se odrediti ili produžiti istražni zatvor protiv okr. kojem je izrečena kazna zatvora od 5 godina ili teža..."), uz obrazloženje da je istom tijekom veljače 2013. isteklo najdulje vrijeme trajanja istražnog zatvora.*

Izveštava: Milena Čalić-Jelić

Suđenje prate: novinari, rodbina okrivljenog, Documenta Zagreb